

Udskriftsdato: 18. december 2025

KEN nr 9541 af 23/05/2017 (Gældende)

Pressenævnets kendelse i sag nr. 17-70-01123

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: 17-70-01123

Pressenævnets kendelse i sag nr. 17-70-01123

Pressenævnet kritiserer Ekstra Bladet for beskyldninger om vold

En mor og en halvsøster til en dømt person klagede over et interview, som den voldsdømte havde givet om sit eget liv. I omtalen af sin barndom kunne personens udtalelser opfattes som beskyldninger om vold i hjemmet. Ekstra Bladet oplyste, at de omtalte voldelige episoder alle var med den dømte selv som udøvende. Pressenævnet udtalte kritik af avisen for at give et forkert indtryk og ikke kontrollere beskyldningen, men fandt Ekstra Bladet berettiget til at gengive den dømtes historie.

Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

[Moren] og [Stedsøsteren] er henholdsvis mor og halvsøster til [Dømte], der udtaler sig i artiklen ”DØMT FOR BRUTAL AFSTRAFFELSE: Jeg er blevet en hård pige”.

Retlig interesse

Ekstra Bladet har anført, at [Moren] og [Stedsøsteren] ikke er nævnt i artiklen, og derved heller ikke har retlig interesse.

Det er en betingelse for at klage til Pressenævnet, at klageren har retlig interesse i det forhold, der klages over. Det indebærer, at man som person, virksomhed, organisation eller lignende skal være omtalt, afbildet eller på anden måde identificeret i mediet. Det er ikke tilstrækkeligt blot at have interesse i det emne, der er behandlet.

Af artiklen fremgår bl.a. afsnittet:

”’Forvirrende’. Det ord beskriver præcist [Dømte]s barndom som den næstældste af seks halvsøskende med forskellige mødre og fædre i en nordjysk nomadefamilie.

FØRST SOM NIÅRIG blev hun klar over, hvem hendes far var. Moderen stred med forskellige jobs og blev aldrig sin datters fortrolige. ”

–Da [Moren] og [Stedsøsteren] er henholdsvis [Dømte]s mor og halvsøster, finder Pressenævnet, at de er nævnt i artiklen. De har derfor en sådan interesse i sagen, at der er grundlag for at behandle klagen. Klagen behandles.

Privatlivets fred

[Moren] og [Stedsøsteren] har klaget over, at det af artiklen fremgår, at [Dømte]s tidligere navn var “[Dømtes tidligere fornavn og klagernes efternavne]”, da navnekonstellationen “[Klagernes efternavne]” er et familienavn, der bæres af både den interviewedes mor og halvsøster. Ingen af klagerne ønsker at blive sat i forbindelse med artiklen.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse, jf. punkt B. 1.

Pressenævnet finder, at forholdene for kvindelige indsatte har almen interesse, og at det var berettiget at omtale [Dømte] historie. Nævnet finder heller ikke tilstrækkeligt grundlag for at kritisere Ekstra Bladet for at gengive [Dømte]s tidligere slægtsnavne, der derved gjorde det muligt for personer uden kendskab til de omtalte forhold at sætte klagerne i forbindelse med historien. Nævnet bemærker dog, at det var unødvendigt for artiklens fortælling og havde været bedst i overensstemmelse med god presseskik at udelade slægtsnavnet.

Korrekt information

[Moren] og [Stedsøsteren] har klaget over, at Ekstra Bladet ikke har forelagt dem eller på anden måde kontrolleret, at [Dømte]s beskyldning om vold i sin barndom hos moren og stedsøsteren var korrekt. Klagerne har afvist, at moren var fraværende, at der var vold i hjemmet eller omsorgssvigt, og anført, at det burde have fremgået af artiklen, at [Dømte] var personlighedsforstyrret.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at det er massemediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives, er korrekte. Oplysninger, som kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for nogen, skal efterprøves i særligt grad, inden de bringes, først og fremmest ved forelæggelse for den, oplysningerne vedrører jf. punkt A. 1 og A. 3.

Af artiklen fremgår bl.a. følgende afsnit:

”Lige meget hvilken by, de nævner, er mine minder voldelige. Uanmeldte, brutalt gengældte slag. ’

Forvirrende. Det ord beskriver præcist [Dømte]s barndom som den næstældste af seks halvsøskende med forskellige mødre og fædre i en nordjysk nomadefamilie.

FØRST SOM NIÅRIG blev hun klar over, hvem hendes far var. Moderen stred med forskellige jobs og blev aldrig sin datters fortrolige. ”

Ifølge Ekstra Bladet er de refererede voldsepisoder alene dem [Dømte] selv har udøvet.

Pressenævnet finder, at ovennævnte afsnit kan være krænkende for navnlig moren, [Moren]. Nævnet finder videre, at udsagnet ”uanmeldte, brutalt gengældte slag” forud for sætningen om [Dømte]s familie giver indtryk af, at der er sammenhæng mellem de to sætninger. Pressenævnet udtaler derfor kritik af Ekstra Bladet for at give indtryk af, at der var vold i [Dømte]s barndomshjem. Det påhvilede Ekstra Bladet at kontrollere, at beskyldningen om vold var korrekt, herunder ved forelæggelse for moren. Da det ikke ses sket, udtaler nævnet kritik af Ekstra Bladet. Det forhold, at morens fornavn ikke fremgår af artiklen, kan ikke føre til et andet resultat, da moren ud fra oplysningerne om [Dømte] kan identificeres.

I artiklen refererer [Dømte], at moren mente, at hun *"var autistisk som barn, og der blev så lavet en erklæring om, at jeg var ordblind og havde en intelligenskvotient på 42."* [Dømte] er videre citeret for: *"Det er også derfor, jeg ikke vil have, at lægerne skriver, at jeg er autistisk eller noget i den retning, for det er jeg ikke."* Pressenævnet finder på denne baggrund, at Ekstra Bladet i fornødent omfang har gjort opmærksom på, at [Dømte] ifølge [Moren] og læger havde mentale udfordringer.

I medfør af medieansvarslovens § 49 pålægger Pressenævnet herefter den ansvarshavende redaktør af Ekstra Bladet og ekstrabladet.dk at offentliggøre følgende til Pressenævnets logo som illustration:

"[rubrik]

Pressenævnet kritiserer Ekstra Bladet

[underrubrik]

Nævnet kritiserer avisen for ikke at indhente en mors kommentar til datterens udtalelser om sin barndom.

[tekst]

I EKSTRA-tillægget "KVINDER BAG TREMMER" omtalte Ekstra Bladet i marts måned forholdene for kvindelige indsatte.

En 22-årig voldsdømt kvinde fortalte om sin opvækst og sit liv generelt.

I den forbindelse beskrev hun sine minder som voldelige og "uanmeldte, brutalt gengældte slag."

Kvindens mor klagede til Pressenævnet.

Ekstra Bladet oplyste i forbindelse med Pressenævnets sag, at artiklen alene beskrev de voldelige episoder, hvor den indsatte kvinde selv var den udøvende.

Pressenævnet fandt, at beskrivelsen kunne opfattes som en beskrivelse af kvindens barndomshjem og derved kunne anses for en beskyldning mod moren om vold i hjemmet.

Nævnet udtalte kritik af Ekstra Bladet for ikke at kontrollere beskyldningen.

Pressenævnet har pålagt os at bringe ovennævnte meddelelse.

Hele kendelsen fra Pressenævnet kan læses på nævnets hjemmeside: pressenaevnet.dk"

Offentliggørelse af nævnets kendelse i Ekstra Bladet skal ske snarest i den første eller en af de første udgaver, der offentliggøres efter nævnets kendelse. Offentliggørelse skal ske på det sted i mediet, hvor mediet har oplyst at ville offentliggøre kritik fra Pressenævnet (i mediets rettelsesspalte: <http://www.pressenaevnet.dk/dagblade/>). Har mediet ikke en fast rettelsesspalte, skal offentliggørelse ske på det sted i mediet, der svarer til placeringen af den kritiserede artikel.

Offentliggørelse af nævnets kendelse skal ske snarest på de af mediets digitale platforme, hvor den påklagede artikel har været bragt. Offentliggørelse skal ske som en selvstændig artikel, der prioriteres, f.eks. med placering på en forside i mindst et døgn efter kritikens offentliggørelse. Endvidere skal denne artikel være offentligt tilgængelig som en selvstændig artikel i overensstemmelse med prioriteringen af

den påklagede artikel, og i en periode svarende til den periode, hvor den påklagede artikel har været tilgængelig.

→Endelig skal der oprettes et link med teksten ”Pressenævnet har udtalt kritik af artiklen” til nævnets kendelse ved starten af brødteksten i den påklagede artikel, hvis den fortsat er tilgængelig på hjemmesiden og ikke er ændret på de punkter, hvor nævnet har udtalt kritik. →Skrifttype og layout bør svare til den opsætning, der i øvrigt anvendes i medierne.

[Moren] og [Stedsøsteren] har klaget til Pressenævnet over Ekstra Bladets artikel ”Dømt for brutal afstraffelse: Jeg er blevet en hård pige” på ekstrabladet.dk og i tillægget EKSTRA den 19. marts 2017, idet de mener, at god presseskik er tilsidesat.

[Moren] og [Stedsøsteren] er henholdsvis mor og halvsøster til [Dømte], der udtaler sig i artiklen. De har klaget over, at artiklen er en krænkelse af privatlivets fred, og at [Dømte]s udtalelser ikke er kontrolleret inden offentliggørelsen.

1 Sagsfremstilling

Ekstra Bladet bragte den 19. marts 2017 i avisens tillæg EKSTRA på side 6-8 og på ekstrabladet.dk (som betalingsartikel) artiklen ”DØMT FOR BRUTAL AFSTRAFFELSE: Jeg er blevet en hård pige”. Af artiklen fremgår bl.a. følgende:

”Kriminel nordjyde bruger livet bag tremmer til at lære IKKE at argumentere med vold og finde ud af, hvem hun er under den rasende, hårdkogte facade.

[...]

Det er selvbiografiske brudstykker af [Dømte]s livshistorie.

Den 22-årige kvinde sidder i arrestens besøgsværelse som en pige i en krigers krop med drabelige tatoveringer, rul selv-smøger og dårlig kaffe og fortæller om sig selv.

Om ensomhed, pjæk, stofmisbrug, kriminalitet og uendelige flytninger mellem jyske provinsbyer og arresthuse. Om at blive professionel tyv i tredje klasse og smidt ud hjemmefra som 14-årig.

Om det brutale røveri og overfald på en nordjysk landevej, der sidste vinter satte en stopper for hovedpersonen i straffesag nummer JEA-1293/2016.

[DØMTE] LÆSER og tegner med tusch et portræt af sig selv, mens hun glemmer verdens ondskab og den hunger efter kærlighed, som hun aldrig har lært at stille.

- Der er ingen, der virkelig elsker mig. Men de får heller ikke lov. Jeg tør ikke tro på, at det er ægte. Det er, som om jeg skal betale noget tilbage.

Forstår du det? Sådan har det altid været med mig.

Der er ingen falske forhåbninger i det blik, den atletiske, 1,73 meter høje og 67 kilo tunge kvinde sender EKSTRA's reportere.

- Kærlighed har ikke fyldt meget i mit liv. Jeg ER en hård pige. Det er jeg blevet. Men der har jeg nok ikke helt styr på min personlighed. Jeg leder efter, hvem jeg er. For jeg er jo også følsom og vil gerne være ærlig og vise alle mine følelser, og derfor frustrerer det mig, når folk siger, de ikke kan læse mig.

DEN NORDJYSKE KVINDES komplekse sind kom også helt bag på den unge håndværker, som søndag 26. februar 2016 blev offer for [Dømte]s og to mandlige bekendtes vrede i en grøftekant i en skov nord for Tårs i Vendsyssel.

Klokken var otte om morgenen, da hun sprøjtede hårlak direkte i øjnene på fyren og satte sig overskrævs på ham. I det øjeblik var han totalt blændet og halvt bevidstløs af smerte.

[...]

I retten blev [Dømte] idømt halvandet års fængsel for røveri og grov vold og ulovlig våbenbesiddelse med en tillægsstraf fra en tidligere voldssag.

Lige siden har hun siddet bag tremmer. Først i arresterne i Frederikshavn, hvor hun i raseri tævede en vagt, i Hobro, hvor hun slog en læge med en fjernbetjening i protest mod hans forsøg på at medicinere hende, og i Aalborg. Her røg hun i slagsmål med vagterne.

Efter voldsdommen i juli sidste år har hun først afsonet i statsfængslet i Møgelkær, hvor hun overtrådte de disciplinære husregler, og i de seneste uger på ubestemt tid i arresten i Kolding.

- Er det okay, at jeg ryger?

VI NIKKER, og lidt efter tager [Dømte] det første hvæs af cigaretten. En af hendes 40 daglige. I arresten har hun også holdt gang i et begrænset hashforbrug. Men angstdæmpende midler rører hun ikke.

- Jeg VIL ikke have medicin. Ikke engang en hovedpinepille. Det gør mig sløv og følelsesløs, og det vil jeg ikke. Så hellere være rasende.

Ecstasy ville [Dømte] til gengæld gerne dope sig med, hvis det var til at skaffe.

- Jeg ved godt, det er dobbeltmoralsk. Hvordan skal jeg forklare det? Jeg har brug for at mærke mine følelser og min krop. Jeg vil være den, jeg er. Det er også derfor, jeg ikke vil have, at lægerne skriver, at jeg er autistisk eller noget i den retning, for det er jeg ikke. Det var også derfor, jeg blev rasende og slog den der læge i Hobro. Jeg er skadet af livet - jeg er ikke syg.

[Dømte] skodder cigaretten. I nogle sekunder er hun stille. Så åbner hun for minder fra en barndom, som hun ikke husker i detaljer, og som stadigvæk hjemsøger hende i mareridt og i de skriverier, som hun engang håber at få samlet til en lang fortælling: 'Lige meget hvilken by, de nævner, er mine minder voldelige. Uanmeldte, brutalt gengældte slag.'

Forvirrende. Det ord beskriver præcist [Dømte]s barndom som den næstældste af seks halvsøskende med forskellige mødre og fædre i en nordjysk nomadefamilie.

FØRST SOM NIÅRIG blev hun klar over, hvem hendes far var. Moderen stred med forskellige jobs og blev aldrig sin datters fortrolige.

I stedet søgte [Dømtes tidligere fornavn og klagernes efternavne], som [Dømte] hed dengang, nærvær hos andre outsiders.

Navnet [Dømtes tidligere fornavn] droppede hun som 18-årig, fordi det i hendes verden aldrig bliver andet end et 'skældud-navn'.

- Jeg var meget uden for det hele og gik med typer, som de andre ikke ville have med at gøre.

Det kom der et meget krævende og vredt barn ud af. En pige, som hele tiden forsøgte at 'holde sig vågen' for at følge med i, om der igen kunne være optræk til en dårlig stemning.

- Mor kunne ikke klare mig. Hun mente, jeg var autistisk som barn, og der blev så lavet en erklæring om, at jeg var ordblind og havde en intelligenskvotient på 42. Nærmest retarderet, ikke. Det var jeg jo ikke, men det gav mig en følelse, som jeg stadigvæk har, af aldrig at blive modtaget som et normalt menneske.

I hurtig rækkefølge skiftede hun skoler, opholdssted og efterskole, hvor hun følte sig totalt fejlplaceret blandt mongoler og ordblinde. I sin søgen efter en slags succes pjækkede hun, stak af om natten, drak sig plørefuld og stjal for at skaffe sig anerkendelse og penge. Hun tog mod bestillinger på tyvekosterne.

SOM 14-ÅRIG VAR den iltre desperado med sine egne ord 'kommunens barn' og under Kriminalforsorgens tilsyn. Hun var kronisk voldelig og destruktiv.

Oven i hatten kom så et eskalerende stofmisbrug.

Hash, kokain, amfetamin, ecstasy.

- Jeg kom allerede dengang til at hade de systemer, jeg ikke passer ind i. Det har været svært for mig at være i virkeligheden. Jeg har direkte opsøgt ikke at være til stede, fordi det er for hårdt at have dybe samtaler eller se tv. Især da jeg var yngre, ville jeg hellere tale om emner, som var ligegyldige.

[...]"

Til omtalen var indsat billeder af [Dømte]. På forsiden af Ekstra Bladet var indsat et billede af [Dømte] til teksten "Unikt indblik – kom med i arresten. KVINDER BAG TREMMER".

2 Parternes synspunkter

2.1 [Moren] og [Stedsøsteren]s synspunkter

[Moren] og [Stedsøsteren] har anført, at artiklen med [Dømte]s beskrivelse af hendes barndom er en krænkelse af privatlivets fred, ligesom udsagnene ikke er kontrolleret, og avisen ikke har udvist tilstrækkelig kildekritik.

Privatlivets fred

Klagerne har anført, at det af artiklen fremgår, at den interviewede har ændret navn fra "[Dømtes tidligere fornavn og klagerens efternavn]". Navnekonstellationen '[Klagerens efternavn]' er et familienavn, der bæres af både den interviewedes mor, [Moren], og hendes halvsøster, [Stedsøsteren]. Klagerne ønsker ikke at kunne sættes i forbindelse med artiklen.

Korrekt information

[Dømte] har beskrevet sin barndom som tumultarisk og med manglende kærlighed, en fraværende mor, vold og omsorgssvigt. [Stedsøsteren] har anført, at hun er vokset op sammen med [Dømte] og ved, at disse påstande om hendes barndom ikke afspejler virkeligheden. Selvom om klagers påstand ikke er mere gyldig end [Dømte]s, mener hun, at Ekstra Bladet burde have fundet dokumentation for påstandene, inden artiklen blev bragt.

Klagerne har henvist til, at den interviewede har gennemlevet en barndom med *“uendelige flytninger”* og *“I hurtig rækkefølge skiftede skoler, opholdssted og efterskole”*, samt at hun blev *“smidt ud hjemmefra som 14-årig”* og *“først som niårig blev klar over, hvem hendes far var”*.

Ifølge klagerne er [Dømte] personlighedsforstyrret og har tidligere haft til hensigt at skade sin mor gennem forskellige handlinger og påstande. Ekstra Bladet burde derfor have tydeliggjort for læseren, at den interviewede lider af en personlighedsforstyrrelse, så hendes udtalelser kan være farvet af denne. Hertil kommer, at den interviewedes mentale tilstand muligvis gør, at hun ikke er klar over konsekvenserne af at udtale sig til avisen.

Artiklens usande påstande er skadelige for nære pårørende som forældre og søskende. Klagerne har anført, at påstandene burde have været forelagt dem inden publicering af artiklen. Da det ikke skete, fik klagerne ikke mulighed for at svare på påstande om bl.a. omsorgssvigt og vold i hjemmet. Påstande om skiftende skoler, forvirrende og voldelig barndom er ligeledes fremlagt som faktum på samme vis som beskrivelsen af hændelsesforløbet omkring voldshandlingen.

2.2 Ekstra Bladets synspunkter

Retlig interesse

Ekstra Bladet har anført, at klagen er indgivet af [Stedsøsteren] og [Moren]. Ingen af klagerne er omtalt eller nævnt i artiklen. Ifølge Ekstra Bladet følger det derfor af Pressenævnets praksis, at klagen bør afvises, fordi de ikke er klageberettigede.

Privatlivets fred

Ekstra Bladet har anført, at artiklen ingen steder nævner navne eller geografiske steder, som for udenforstående kan identificere andre end [Dømte].

Korrekt information

Ekstra Bladet har anført, at artiklen handler om ”kvinder bag tremmer”. Temaet belyses med interviews med to indsatte, herunder [Dømte], interviews med Kriminalforsorgen og Arresten i Køge. Ifølge avisen var Ekstra Bladet berettiget til at bringe [Dømte]s synspunkter og beretning uden, at Ekstra Bladet i den forbindelse skulle forelægge dette for [Dømte]s samlede familie, herunder klagerne.

[Dømte] udtaler sig om sin strafafsoning og i en kortere passage om sin barndom med fuld autoritet, som den myndige person, hun er. Hun fremstod under det mere end to timer lange interview i arrestens besøgsværelse klar og troværdig. Journalisten fandt ikke grund til at betvivle, at de informationer, hun gav, var korrekte. De nævnte oplysninger kan heller ikke anses for belastende for andre end hende selv.

[Dømte] har bestridt, at hun er personlighedsforstyrret. Klagernes påstand henter heller ingen opbakning i den dom af 6. juli 2016, der har ført til hendes strafafsoning, og som Ekstra Bladet har fået aktindsigt i. [Dømte] er erklæret fuldt egnet til almindelig straf i retten.

Ekstra Bladet har anført, at henvisningerne i artiklen til en voldelig barndom skulle kunne være skadelige for nærmeste pårørende, herunder klagerne som forældre og søster, er grundløse. På intet tidspunkt hævdes det i artiklen, at volden er udøvet i hjemmet eller har haft nogen forbindelse med [Dømte]s familie. [Dømte] har beskrevet sin barndom i hjemmet som 'forvirrende' og sit ikke-fortrolige forhold til sin mor. Den vold, der omtales, er af en mere generel art og i de passager, hvor hun omtaler konkret vold, er [Dømte] selv den udøvende.

Ordet 'omsorgssvigt' er også klagerens opfattelse. I artiklen forholder [Dømte] sig udelukkende til, at hendes mor 'ikke kunne klare mig', og at [Dømte] blev opfattet som 'nærmest retarderet', at der var 'en dårlig stemning', og igen, at hun aldrig fik et fortroligt forhold til moren. Det er [Dømte]s opfattelse. Det må stå for [Dømte]s egen regning, hvor passagen indgår som en lille del af den samlede passage, og hvor ingen familiemedlemmer er genstand for konkrete/personlige beskyldninger. Der var derfor ikke et presseetisk grundlag for at stille krav om at indhente en kommentar fra hendes familie.

[Dømte] fik hele reportagen til gennemlæsning og havde et par indvendinger, som journalisten rettede sig efter. Arresten havde rutinemæssigt sikret sig, at [Dømte] var i stand til at gennemføre interview og klar over konsekvenserne af reportagens offentliggørelse.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Jesper Rothe, Turid Fennefoss Nielsen, Lars Lindskov og Marlene Borst Hansen.

[Moren] og [Stedsøsteren] er henholdsvis mor og halvsøster til [Dømte], der udtaler sig i artiklen "DØMT FOR BRUTAL AFSTRAFFELSE: Jeg er blevet en hård pige".

Retlig interesse

Ekstra Bladet har anført, at [Moren] og [Stedsøsteren] ikke er nævnt i artiklen, og derved heller ikke har retlig interesse.

Det er en betingelse for at klage til Pressenævnet, at klageren har retlig interesse i det forhold, der klages over. Det indebærer, at man som person, virksomhed, organisation eller lignende skal være omtalt, afbildet eller på anden måde identificeret i mediet. Det er ikke tilstrækkeligt blot at have interesse i det emne, der er behandlet.

Af artiklen fremgår bl.a. afsnittet:

”’Forvirrende’. Det ord beskriver præcist [Dømte]s barndom som den næstældste af seks halvsøskende med forskellige mødre og fædre i en nordjysk nomadefamilie.

FØRST SOM NIÅRIG blev hun klar over, hvem hendes far var. Moderen stred med forskellige jobs og blev aldrig sin datters fortrolige.”

–Da [Moren] og [Stedsøsteren] er henholdsvis [Dømte]s mor og halvsøster, finder Pressenævnet, at de er nævnt i artiklen. De har derfor en sådan interesse i sagen, at der er grundlag for at behandle klagen. Klagen behandles.

Privatlivets fred

[Moren] og [Stedsøsteren] har klaget over, at det af artiklen fremgår, at [Dømte]s tidligere navn var “*[Dømtes tidligere fornavn og klagerens efternavne]*”, da navnekonstellationen ‘[Klagers efternavne]’ er et familienavn, der bæres af både den interviewedes mor og halvsøster. Ingen af klagerne ønsker at blive sat i forbindelse med artiklen.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse, jf. punkt B. 1.

Pressenævnet finder, at forholdene for kvindelige indsatte har almen interesse, og at det var berettiget at omtale [Dømte] historie. Nævnet finder heller ikke tilstrækkeligt grundlag for at kritisere Ekstra Bladet for at gengive [Dømte]s tidligere slægtsnavne, der derved gjorde det muligt for personer uden kendskab til de omtalte forhold at sætte klagerne i forbindelse med historien. Nævnet bemærker dog, at det var unødvendigt for artiklens fortælling og havde været bedst i overensstemmelse med god presseskik at udelade slægtsnavnet.

Korrekt information

[Moren] og [Stedsøsteren] har klaget over, at Ekstra Bladet ikke har forelagt dem eller på anden måde kontrolleret, at [Dømte]s beskyldning om vold i sin barndom hos moren og stedsøsteren var korrekt. Klagerne har afvist, at moren var fraværende, at der var vold i hjemmet eller omsorgssvigt, og anført, at det burde have fremgået af artiklen, at [Dømte] var personlighedsforstyrret.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at det er massemediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives, er korrekte. Oplysninger, som kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for nogen, skal efterprøves i særligt grad, inden de bringes, først og fremmest ved forelæggelse for den, oplysningerne vedrører jf. punkt A. 1 og A. 3.

Af artiklen fremgår bl.a. følgende afsnit:

”’Lige meget hvilken by, de nævner, er mine minder voldelige. Uanmeldte, brutalt gengældte slag.’

Forvirrende. Det ord beskriver præcist [Dømte]s barndom som den næstældste af seks halvsøskende med forskellige mødre og fædre i en nordjysk nomadefamilie.

FØRST SOM NIÅRIG blev hun klar over, hvem hendes far var. Moderen stred med forskellige jobs og blev aldrig sin datters fortrolige.”

Ifølge Ekstra Bladet er de refererede voldsepisoder alene dem [Dømte] selv har udøvet.

Pressenævnet finder, at ovennævnte afsnit kan være krænkende for navnlig moren, [Moren]. Nævnet finder videre, at udsagnet ”uanmeldte, brutalt gengældte slag” forud for sætningen om [Dømte]s familie giver indtryk af, at der er sammenhæng mellem de to sætninger. Pressenævnet udtaler derfor kritik af Ekstra Bladet for at give indtryk af, at der var vold i [Dømte]s barndomshjem. Det påhvilede Ekstra Bladet at kontrollere, at beskyldningen om vold var korrekt, herunder ved forelæggelse for moren. Da det ikke ses sket, udtaler nævnet kritik af Ekstra Bladet. Det forhold, at morens fornavn ikke fremgår af artiklen, kan ikke føre til et andet resultat, da moren ud fra oplysningerne om [Dømte] kan identificeres.

I artiklen refererer [Dømte], at moren mente, at hun ”*var autistisk som barn, og der blev så lavet en erklæring om, at jeg var ordblind og havde en intelligenskvotient på 42.*” [Dømte] er videre citeret for: ”*Det er også derfor, jeg ikke vil have, at lægerne skriver, at jeg er autistisk eller noget i den retning, for det er jeg ikke.*” Pressenævnet finder på denne baggrund, at Ekstra Bladet i fornødent omfang har gjort opmærksom på, at [Dømte] ifølge [Moren] og læger havde mentale udfordringer.

I medfør af medieansvarslovens § 49 pålægger Pressenævnet herefter den ansvarshavende redaktør af Ekstra Bladet og ekstrabladet.dk at offentliggøre følgende til Pressenævnets logo som illustration:

”[rubrik]

Pressenævnet kritiserer Ekstra Bladet

[underrubrik]

Nævnet kritiserer avisen for ikke at indhente en mors kommentar til datterens udtalelser om sin barndom.

[tekst]

I EKSTRA-tillægget ”KVINDER BAG TREMMER” omtalte Ekstra Bladet i marts måned forholdene for kvindelige indsatte.

En 22-årig voldsdømt kvinde fortalte om sin opvækst og sit liv generelt.

I den forbindelse beskrev hun sine minder som voldelige og ”uanmeldte, brutalt gengældte slag.”

Kvindens mor klagede til Pressenævnet.

Ekstra Bladet oplyste i forbindelse med Pressenævnets sag, at artiklen alene beskrev de voldelige episoder, hvor den indsatte kvinde selv var den udøvende.

Pressenævnet fandt, at beskrivelsen kunne opfattes som en beskrivelse af kvindens barndomshjem og derved kunne anses for en beskyldning mod moren om vold i hjemmet.

Nævnet udtalte kritik af Ekstra Bladet for ikke at kontrollere beskyldningen.

Pressenævnet har pålagt os at bringe ovennævnte meddelelse.

Hele kendelsen fra Pressenævnet kan læses på nævnets hjemmeside: pressenaevnet.dk”

Offentliggørelse af nævnets kendelse i Ekstra Bladet skal ske snarest i den første eller en af de første udgaver, der offentliggøres efter nævnets kendelse. Offentliggørelse skal ske på det sted i mediet, hvor mediet har oplyst at ville offentliggøre kritik fra Pressenævnet (i mediets rettelsesspalte: <http://www.pressenaevnet.dk/dagblade/>). Har mediet ikke en fast rettelsesspalte, skal offentliggørelse ske på det sted i mediet, der svarer til placeringen af den kritiserede artikel.

Offentliggørelse af nævnets kendelse skal ske snarest på de af mediets digitale platforme, hvor den påklagede artikel har været bragt. Offentliggørelse skal ske som en selvstændig artikel, der prioriteres, f.eks. med placering på en forside i mindst et døgn efter kritikens offentliggørelse. Endvidere skal denne artikel være offentligt tilgængelig som en selvstændig artikel i overensstemmelse med prioriteringen af den påklagede artikel, og i en periode svarende til den periode, hvor den påklagede artikel har været tilgængelig.

Endelig skal der oprettes et link med teksten ”Pressenævnet har udtalt kritik af artiklen” til nævnets kendelse ved starten af brødteksten i den påklagede artikel, hvis den fortsat er tilgængelig på hjemmesiden og ikke er ændret på de punkter, hvor nævnet har udtalt kritik. —Skrifttype og layout bør svare til den opsætning, der i øvrigt anvendes i medierne.

Afgjort den 23. maj 2017